

Gasztrokalandozások

Cserna-Szabó András író, újságíró volt a Szent László Napokon a Magyar ízek kóstolója elnevezésű „örömfőzés” díszvendége, s irodalomról és gasztronómiáról, gasztrokultúráról beszélgetett vele **Balogh Levente**, a *Krónika* lapszerkesztője.

A nagyváradi vár udvarán, a tűzhelyektől távolabb, egy fa árnyékában foglaltak helyet június utolsó szombatján a beszélgetőtársak, s társalgásuk nyomán a nézők is betekintést nyerhettek a magyar gasztrokultúrába. Cserna-Szabó András már az első válaszában leszögezte: gasztronómiai tárgyú írásait nem tartja irodalmi munkássága részének. Annak idején a *Magyar Konyha* című folyóiratnál ő volt a fiatal író, aki úgymond a gasztroirodalommal foglalkozott, s bár a laptól két-három év után elment, a gasztrotörténet, a gasztronómia és az irodalom összefüggései iránti érdeklődése megmaradt, ez számára „kultúrtörténeti kalandozást” jelent.

A magyar pacalról szóló könyvére vonatkozó kérdés kapcsán felidézte azt a nagyvá-

radi látogatását, melynek során milánói pacalt főzött, s végül a jelenlevők mindegyike evett belőle. (Cserna-Szabó András 2018 novemberében a *Várad* folyóirat vendégeként járt városunkban, az említett találkozóhoz a *Posticum* adott otthont.) Ez szerint Magyarországon nem történhetett volna meg, ott ugyanis a pacal nagyon megosztó étel; az általa szerkesztett *Hévíz* folyóiratnál például mindig főznek valamit, de a pacalt nem próbálnák ki. Az is elhangzott, hogy a pacal régen előkelő alapanyagként számított, a XIX. században vált népétellé, de talán ennek is köszönhető, hogy csak később, az I. világháború alatti húshiány miatt „pörköltösödött el”, míg a magyar konyha húsételei jóval korábban, már az 1800-as években. Később a magyar és erdélyi konyha közötti különbségre vonatkozó kérdés kapcsán az egyik leglényegesebb eltérésnek a fűszerezést tartotta: a magyarországi konyhának a pirospaprika vált a fő fűszerévé, míg az erdélyi konyháé a csombor.

Az egyébként erdélyi gyökerekkel bíró Cserna-Szabó András a családjáról is mesélt: nagyapja és édesapja is Kolozsváron születtek, 1944-ben települtek át Magyarországra, de ő maga is gyakran visszajár a városba. Ott

Cserna-Szabó András és Balogh Levente